

- prohlásil účinky zrušeného nařízení a každého opatření přijatého k jeho provedení za konečné až do nahrazení uvedeného nařízení v přiměřené lhůtě akty přijatými v souladu se Smlouvou a výkladem uvedeným v rozsudku Soudního dvora;
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise navrhuje zrušení čl. 1 bodů 1 a 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1289/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni, v rozsahu, v jakém se v tomto článku zavádí nový článek 4b. Podpůrně, v případě, že Soudní dvůr rozhodne, že výše uvedená ustanovení jsou neoddelitelná od zbývající části napadeného nařízení, Komise navrhuje zrušení uvedeného nařízení v plném rozsahu.

Komise zastává názor, že výše uvedená ustanovení jsou neslučitelná s článkem 290 a článkem 291 SFEU v rozsahu, v jakém stanoví použití aktů v přenesené pravomoci, jelikož dotčené akty nedoplňují ani nemění legislativní akt, ale provádějí ho.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 74.

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. března 2014 *Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA, proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 13. ledna 2014* T-134/12, *Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT v. Komise*

(Věc C-102/14 P)

(2014/C 135/30)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, S. A. (zástupce: M. Jiménez Perona, abogado)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil v plném rozsahu usnesení, které Tribunál (druhý senát) vydal dne 13. ledna 2014 ve věci T-134/12 v souvislosti s nepřipustností žaloby na neplatnost;
- podpůrně zrušil některou část nebo některé části uvedeného usnesení:
 - zrušil vydané usnesení v rozsahu, v němž se týká podpor přijatých na projekty uvedené na první straně žaloby na neplatnost,
 - zrušil vydané usnesení v rozsahu, v němž se týká nepřipustnosti návrhu na náhradu škody v souvislosti s projektem *BeyWatch*,
 - zrušil vydané usnesení v rozsahu, v němž se týká nepřipustnosti návrhu na náhradu škody v souvislosti s projektem *Indect*, a
 - zrušil vydané usnesení v rozsahu, v němž se týká nepřipustnosti návrhu na náhradu škody v souvislosti s ostatními projekty;
- vrátil usnesení v plném rozsahu Tribunálu k rozhodnutí ve věci samé;
- podpůrně vrátil Tribunálu některou část nebo některé části, podle rozhodnutí Soudního dvora, k rozhodnutí ve věci samé;
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení i nákladů řízení ve věci T-134/12, která se týká totožných důvodů.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil při posuzování důkazů nesprávného posouzení skutkového stavu, spočívajícího v nezohlednění některých skutečností, které navrhovatelka předložila v rámci žaloby. Podle navrhovatelky nepřihlédl Tribunál ke skutečnostem, opomenutím a dokumentům, které mají pro odůvodnění usnesení značný význam.

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil při posuzování důkazů nesprávného právního posouzení spočívajícího v závěru, že jediným možným je postup podle článku 272 SFEU, a nikoli postup podle článku 263 SFEU.

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil nesprávného právního posouzení spočívajícího v neposouzení skutečnosti, že Komise uvedla navrhovatelku v omyl, když jí sdělila, že vrubopisy představují konečný akt přijatý v rámci výkonu jejích vlastních pravomocí, a tudíž přezkoumatelný. Tribunál porušil zásadu rovnosti a zásadu nediskriminace podle článku 20 Listiny základních práv Evropské unie.

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil při posuzování důkazů nesprávného právního posouzení, když nepřihlédl ke skutečnostem, opomenutím a dokumentům uvedeným v prvních dvou odsečích kasačního opravného prostředku.

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil nesprávného právního posouzení při posuzování nedostatku odůvodnění a absence jakéhokoli vyjádření Komise v souvislosti s velkou částí argumentů navrhovatelky uvedených v žalobě na neplatnost.

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil při posuzování důkazů nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného právního posouzení nepřijatelnosti návrhu na náhradu škody, týkajícího se projektu *BeyWatch*, přičemž tato pochybení ohrožují její životaschopnost. Navrhovatelka prokázala vhodnost návrhu na určení mimosmluvní odpovědnosti i splnění všech podmínek stanovených judikaturou Společenství pro dovolávání se takové odpovědnosti.

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil při posuzování důkazů nesprávného právního posouzení nepřijatelnosti návrhu na náhradu škody, týkajícího se projektu *Indect*, když za jediný možný způsob dovolávání se odpovědnosti Komise za nedostatek odůvodnění označil určení smluvní odpovědnosti, přičemž podle samotné judikatury Společenství je jediným možným určení mimosmluvní odpovědnosti.

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil při posuzování důkazů nesprávného právního posouzení nepřijatelnosti návrhů na náhradu škody, týkajících se ostatních projektů, když rozšířil svou pravomoc, jako kdyby šlo o řízení zahájené bez návrhu.

Žaloba podaná dne 10. března 2014 – Evropská komise v. Švédské království

(Věc C-114/14)

(2014/C 135/31)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Enegren, L. Lozano Palacios, zmocněnci)

Žalované: Švédské království

Návrhová žádání

- Určit, že Švédské království tím, že poštovní služby poskytované veřejnými poštami a dodání zboží, která s těmito službami souvisejí, neosvobodilo od daně z přidané hodnoty, a tím, že dodání poštovních známek platných pro použití v rámci poštovních služeb na jeho území neosvobodilo od daně z přidané hodnoty, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 132 odst. 1 písm. a) a z čl. 135 odst. 1 písm. h) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾.
- uložit Švédskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropská komise podala žalobu proti Švédskému království podle článku 258 SFEU z následujících důvodů.

Článek 132 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/112 stanoví, že členské státy osvobodí od daně poskytnutí služeb a dodání zboží, která s těmito službami souvisejí, veřejnými poštami.